

Kitab Yoél jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikea - Nomer Opat Puluh Tilu

Jeff Pippenger

2026-02-09

Nomer Opat Puluh Tilu

Lambang dalapan puluh imam manusa anu di hijikeun jeung Imam Agung Ilahi nyaéta angka “81,” anu di dinya urang manggihan Impian Miller dina buku Early Writings. Dina Wahyu “81” urang manggihan yén nalika segel anu pangahirna pisan dileupaskeun, aya tiiseun di sawarga salila satengah jam. Habakuk 2:20 nyebutkeun yén sakumna bumi kudu cicingeun nalika Gusti aya di bait-Na anu suci.

Jeung nalika Anjeunna muka segel anu katujuh, aya sepi di sawarga kira-kira satengah jam lilana. Wahyu 8:1.

Ngaleungitkeunana segel katujuh kajadian dina tilu puluh poé, sabab éta téh segel panungtungan. Dina 31 Désémber 2023, tulang-tulang Yézékiel mimiti ngalangkungan prosés kabangkitan. Kristus tuluy mimiti ngajar salila opat puluh poé. Tanggal éta nandaan ahirna 1.260 poé ti saprak kuciwa 18 Juli 2020, sarta Yohanes ngawartosan ka urang dina Wahyu pasal sabelas yén urang kudu ngukur Bait Allah, tapi pakaranganana kudu diantep. Pakarangan éta réngsé dina ahir panyebaran, sabab Yohanes ngawartosan ka urang yén 1.260 éta dipasrahkeun ka bangsa-bangsa sanés anu mangrupikeun pakarangan. Dina waktu ngukur, sajarah éta kudu diantep.

Nalika Miller hudang sarta ningali jalma nu mawa sikat kokotor éta, kamar téh kosong; jeung nalika anjeunna ngagedékeun sorana, Miller masih kénéh aya di padang gurun. Ti sajarah kabangkitan nepi ka pas saméméh hukum Minggu, Kristus keur ngadegkeun Bait Allah tina saratus opat puluh opat rébu, sakumaha Anjeunna ngalakukeunana dina opat puluh genep taun ti 1798 nepi ka 1844.

Nalika Mantenna mimiti ngawulang, Mantenna keur damel di Bait-Na, utamana salila tilu puluh poe. Tuluy para malaikat cicingeun salila tilu puluh menit, bari Mantenna ngawulang ka para imam-Na tina tilu ratus pangwawarta Millerite, atawa ka tentara-Na, nya eta tilu ratusna Gideon, atawa bari Mantenna medalkeun tilu ratus bagan 1843; sarta sadaya ieu dipigawe ku Mantenna salila tilu puluh poe ti ahir roti anu teu diragian nepi ka amanat tarompét. Mantenna keur nyapukeun lantai kamar Miller, tapi eta teh lantai-Na, ku kituna kamar Miller teh Bait-Na. Mantenna keur ngarengsekeun pagawean mupus boh dosa-dosa boh ngaran-ngaran jalma-jalma anu kungsi disebut minangka calon pikeun kaasup kana saratus opat puluh opat rebu.

Pesen tarompét anu datang lima poé saméméh pangnaékna sarta sapuluh poé saméméh pangadilan téh mangrupa batu ujina. Naon anu kajadian dina tilu puluh menit nalika sawarga jempling, atawa dina tilu puluh poé pangajaran Kristus ka para imam, geus ngahasilkeun dua golongan nalika segel dipangmuhkeun dina mangsa tilu léngkah, nyaéta tarompét, pangnaékna, jeung pangadilan. Ieu basajan pikeun katingali.

Lamun anjeun sumping ka titik anu anjeun kudu ngagorowokkeun pesen tarompet, tuluy nolak ngagorowokkeun éta pesen—anjeun gagal.

Tilu léngkah ‘tarompét, miang ka sawarga, jeung pangadilan’ téh mangrupa hiji waymark dina tilu léngkah, sakumaha dina awal sajarah nalika hiji waymark digambarkeun ku ‘pupus, dikurebkeun, jeung hudang deui.’ Ujian tilu léngkah dina ahir téh mangrupa ujian litmus anu miheulaan ku lima poé kana undang-undang Minggu Péntakosta.

Lima poé sanggeus kabangkitan, datang tungtungna pésta roti anu teu diragi, sarta pasamoan suci éta nandaan ujian kahiji jeung dasar pikeun taun 2024. Naha maranéh rék dahar Roti ti Sawarga atawa roti tina panalaran manusa? Ujian éta datang dina taun 2024, sarta éta geus dilambangkeun ku panghianatan dasar Adam jeung Hawa, Nimrod, Harun, Yerobeam, Korah jeung para pemberontakna, kaum Protestan dina sajarah Millerite, panghianatan alfa John Harvey Kellogg, panghianatan taun 1888, jeung tangtu waé panghianatan 9/11. Panghianatan dasar Kain ngébréhkeun perkara timburu ka dulur sorangan, sapanjang runtuyan panghianatan-panghianatan dasar.

Sakabéh conto ngeunaan pemberontakan anu dasar téh mangrupa pemberontakan ngalawan Allah, nanging sawatara di antarana; saperti para pemberontak taun 1888, jeung para pemberontakna Korah, ngamuat kanyataan yén utusan anu dipilih téh bagian tina ujian. Panolakan kana idéntifikasi Miller yén Romalah anu netepkeun titingalian dina Daniel 11:14, mangrupikeun panolakan boh kana amanat boh kana utusanana. Ujian éta sipatna dasar, sabab lain waé Bapa Miller ngaidéntifikasi para garong dina ayat kaopat welas minangka Roma, tapi kitu deui putra Miller.

Lima poé sanggeus kabangkitan tanggal 31 Désémber 2023, palayanan pangajaran persiapan Miller dicokot alih ku Anjeunna anu sumping sanggeus Yohanes. Salila tilu puluh poé, pangajaran husus ka para panyembah di Bait Allah bakal dipasihkeun “beungeut jeung beungeut” ku Kristus. Éta persiapan dimaksudkeun pikeun nyiapkeun hiji imam-imaman anu jumlahna 80, pikeun ngawartakeun pesen pangéling-ngéling tina pésta tarompét.

Ieu mangsa panyadiaan tilu puluh poé téh diwangun ku hiji tés anu kahiji, anu jadi dasar, dina mimiti, sarta hiji tés Bait Suci anu kadua dina tungtungna. Tés Bait Suci anu kadua réngsé saméméh tarompét ditiup, ku kituna ieu jéntré dilambangkeun dina impian Miller nalika Kristus miceun permata-permata kana peti. Sanggeus Anjeunna ngalakukeun ieu, kakara Anjeunna ngondang Miller pikeun “datang jeung tingali.” Ti mimiti pangéling-ngéling tarompét nepi ka kaangkatna kana pangadilan, panji éta diangkat saméméh hukum Minggu. Sakabéh permata éta geus aya di jero Bait Suci saméméh Miller disaur pikeun “datang jeung tingali,” sarta nalika dua saksi éta diangkat ka luhur dina mega, dina waktu éta musuh-musuh maranéhna ningali maranéhna.

Ramalan maranéhna ngeunaan hiji serangan ti Islam anu gagal dina taun 2020, kudu diulang deui sanggeus dibenerkeun, saperti Halelak Tengah Peuting anu sajati milik Snow. Miller miboga hiji pamahaman anu ku anjeunna diidentifikasi minangka Halelak Tengah Peuting, tapi Samuel Snow ngabenerkeun amanat Halelak Tengah Peuting Miller, sarta ku sabab éta, amanat Halelak Tengah Peuting Snow dina sajarah Millerite disebut amanat Halelak Tengah Peuting anu “sajati”. Amanat

Halelak Tengah Peuting téh mangrupa amanat anu geus dibenerkeun, sarta dikuatkeun ku éta pangbeneran.

“Jalma-jalma anu kuciwa ningali tina Kitab Suci yén maranéhna aya dina waktu panundaan, sarta yén maranéhna kudu sabar ngadagoan kalaksanakeunana titingalian éta. Bukti anu sarua anu ngarahkeun maranéhna pikeun ngarep-ngarep Gustina dina taun 1843, ngarahkeun maranéhna pikeun ngarep-ngarep Anjeunna dina taun 1844.” Early Writings, 247.

Kajadian éta lumangsung dina ahir mangsa 1840 nepi ka 1844, sarta éta ogé lumangsung dina awalna. Josiah Litch ngaramalkeun hiji panggenapan ngeunaan Islam dina taun 1840. Anjeunna nempatkeun ramalanana kana catetan umum dina taun 1838, tuluy ngabenerkeunana sapuluh poé saméméh 11 Agustus 1840. Panggenapan tina ramalan anu geus dibenerkeun éta nguatkeun amanat malaikat kahiji. Amanat kadua dikuatkeun ku amanat anu geus dibenerkeun ngeunaan Pagerieun Peuting Satengah. Dua saksi tina hiji sajarah, anu hiji mangrupa saksi alfa jeung anu hiji deui saksi omega. Babarengan, éta ngébréhkeun panguatan hiji amanat anu dumasar kana koreksi tina amanat saméméhna.

Alfa nandakeun hiji nubuat ngeunaan Islam, jeung omega nandakeun hiji nubuat ngeunaan panto anu katutup. Baris demi baris, Islam dina 1840 jeung panto anu katutup dina 1844, nandakeun Islam jeung panto anu katutup minangka amanat tina Midang peuting. Dina awal amanat éta Islam dileupaskeun, sakumaha dina asupna Kristus anu pinuh ku kameunangan. Dina titik éta panto ditutup dina pasemon sapuluh parawan, sakumaha panto ditutup nalika pangadilan ka kulawarga Allah lumangsung. Dina kacindekan amanat éta, Islam neunggeul deui nalika panto ditutup ka Amérika Serikat.

Penting pikeun nenjo yén runtuyan anu dihasilkeun ku Imamat dua puluh tilu ngaidéntifikasi tilu léngkah Paska dina awalna jeung tilu léngkah para imam dina tungtungna. Para imam diangkat minangka hiji kurban dina hukum Minggu, nanging maranéhna disucikeun saméméh éta kajadian. Nalika maranéhna diangkat, maranéhna téh panji, jeung nalika Kristus diangkat dina tilu léngkah dina awal runtuyan éta, Anjeunna narik sakumna dunya ka Anjeunna sorangan. Pangangkatan saratus opat puluh opat rébu téh mangrupikeun tungtung tina runtuyan anu dimimitian ku pangangkatan Kristus. Boh dina awal boh dina tungtung, hiji waymark anu diwangun ku tilu léngkah diidéntifikasi.

Tilu léngkah dina awal anu dituturkeun ku lima poé, jeung tilu léngkah dina ahir anu dituturkeun ku lima poé. Ti dinya saterusna, caritana nyaritakeun ngeunaan jalma réa anu agung, sabab imam geus ditegakkan minangka panji pikeun saratus opat puluh opat rébu. Tujuh poé Pésta Tarub téh mangrupa hiji mangsa pikeun bangsa-bangsa kapir. Lamun urang nyingkirkeun waktu bangsa-bangsa kapir anu dimimitian dina hukum Minggu, sarta nyingkirkeun tilu satengah poé anu réngsé dina taun 2023, mangka urang miboga Bait Allahna saratus opat puluh opat rébu anu dipidangkeun dina jero lima puluh poé usum Pentakosta ti 31 Désémber 2023 nepi ka hukum Minggu anu baris geura datang.

Lima poé ti saprak kabangkitan pikeun para parawan, tilu puluh poé saterusna pikeun para imam. Tuluy lima poé pesen tarompét ti para parawan, anu dipungkas ku pangangkatan maranéhna nalika

opat puluh poé éta réngsé, dituturkeun ku lima poé nuju ka pangadilan, tuluy lima poé deui nuju ka hukum Minggu. Minangka lambang para parawan, angka “5” nandeskeun tapak-lampah saratus opat puluh opat rébu, anu téh parawan sarta anu ogé imam.

Salila tilu puluh poé pangajaran éta, segel panungtungan, nyaéta segel ka tujuh, dicabut, sarta dina mangsa éta Miller ningali permata-permata keur dipulihkeun deui. “Datang jeung tingali” téh mangrupikeun lambang anu dumasar kana opat segel kahiji; ku kituna, nalika segel ka tujuh dibuka, Miller dipapatahan pikeun “datang jeung tingali,” tapi sakabéh malaikat di sawarga ngan ukur nenjo bari cicingeun. Impian Miller nétélakeun ngeunaan pamasékan tanda ka permata-permata anu mangrupikeun saratus opat puluh opat rébu, bari ogé nétélakeun permata-permata anu mangrupikeun talatah Teriakan Tengah Peuting. Talatah éta nyalurkeun kakawasaan ka para parawan anu ngalaksanakeun pamasékan tanda éta, sarta lalaki anu mawa sikat pikeun ngabersihan lebu téh nuduhkeun ka Anjeunna anu ngadalikeun boh para utusan boh talatahna.

Taun 2024 ngawakilan ujian dasar, sarta ayeuna dina taun 2026 ujian Bait Allah parantos sumping. Ayeuna urang aya dina mangsa tilu puluh poé nalika Kristus keur ngajar, sarta teu ngakuan kanyataan ieu téh fatal.

Ngawanohkeun pesen jeung nu mawa éta pesen mangrupa unsur tina tés dasar anu digambarkeun ku Roma nalika netepkeun éta visi, sarta mangrupa unsur dina carita Élia jeung Ahab.

Dina taun katilu puluh dalapan pamaréntahan Asa, raja Yuda, mimiti maréntah Ahab bin Omri atas Israil; jeung Ahab bin Omri maréntah atas Israil di Samaria salila dua puluh dua taun. Jeung Ahab bin Omri ngalakukeun kajahatan di payuneun PANGERAN, leuwih ti sakur anu saméméhna. Jeung kajadian, saolah-olah hal enteng pikeun manéhna hirup dina dosa-dosa Yerobeam bin Nebat, manéhna nyokot Izébel putri Étbaal, raja urang Sidon, jadi pamajikanana, tuluy indit ngabakti ka Baal, sarta nyembah ka anjeunna. Jeung manéhna ngadegkeun altar pikeun Baal di jero bait Baal, anu geus diwangunna di Samaria. Jeung Ahab nyieun hiji pasanggrahan suci; sarta Ahab ngalakukeun leuwih loba pikeun ngahudangkeun amarah PANGERAN, Allah Israil, tibatan sakabéh raja Israil anu saméméhna. Dina mangsa pamaréntahanana, Hiel urang Bétel ngawangun deui Yeriho: manéhna nempatkeun pondasina ku Abiram anak cikalna, sarta masangkeun panto-panto gerbangna ku Segub anak bungsuna, nurutkeun firman PANGERAN anu geus diucapkeun-Na ku Yosua bin Nun. Jeung Elia urang Tisébé, anu kaasup pangeusi Giléad, nyarios ka Ahab, “Demi hirup PANGERAN, Allah Israil, anu ku payuneun-Na sim kuring nangtung, moal aya ibun atawa hujan dina taun-taun ieu, iwal nurutkeun kecap sim kuring.” 1 Raja-raja 16:29–17:1.

Angka-angka anu patali jeung Ahab nambahan kana kontéks éta petikan. “Tilu puluh dalapan” ngalambangkeun hiji “ngadeg.” Israél diparéntahkeun pikeun “ngadeg” sarta asup ka Tanah Perjangjian dina taun ka tilu puluh dalapan.

Ayeuna pék, ceuk Kami, sarta meuntaslah maranéh ka walungan Zered. Tuluy kami meuntas walungan Zered. Ari lilana waktu ti saprak kami angkat ti Kadeshbarnea nepi ka kami geus meuntas walungan Zered, nyaéta tilu puluh dalapan taun; nepi ka sakabéh angkatan

jalma-jalma perang téh musna ti tengah-tengah pasukan, sakumaha PANGERAN geus sumpahkeun ka maranéhna. Deuteronomy 2:13, 14.

Isa nyageurkeun lalaki nu lumpuh anu yuswana tilu puluh dalapan taun nalika Anjeunna ngadawuh ka anjeunna, “hudang.”

Jeung aya saurang lalaki di dinya, anu geus gering salila tilu puluh dalapan taun. Nalika Yesus ningali anjeunna keur ngagolér, sarta uninga yén anjeunna geus lila pisan dina kaayaan kitu, Anjeunna ngandika ka anjeunna, “Naha maneh rek dijadikeun cageur?” Eta lalaki nu teu walakaya ngawaler ka Anjeunna, “Gusti, abdi teu boga sasaha, lamun cai geus kaganggu, pikeun ngasupkeun abdi ka balong; tapi salila abdi keur datang, nu lian turun heula saméméh abdi.” Yesus ngandika ka anjeunna, “Hudang, angkat kasur maneh, tuluy leumpang.” Jeung harita kénéh eta lalaki jadi cageur, terus ngangkat kasurna sarta leumpang; ari poe eta teh poe Sabat. Yohanes 5:5–9.

Josiah Litch nyieun hiji ramalan dina taun 1838, anu anjeunna leuwih disaluyukeun deui dina taun 1840. Taun ka tilu puluh dalapan anu dirujuk ku Musa dina Ulangan, ogé mangrupa taun ka opat puluh. Prosés dua léngkah Josiah Litch sajarah jeung hudangna deui dina dua léngkah ku nu ngaranna sarua jeung anjeunna, nyaéta raja Yosia. Angka 38 jeung 40 dina patalina hiji jeung nu séjén, ngagambarkeun hiji gugah nangtung, anu kajadian ka dua saksi nalika maranéhna diangkat ka luhur kana mega.

Kalawan Litch, pangangkatan éta kalaksanakeun ku amanat Islam tina cilaka kadua. Pangangkatan anu ditandaan ku naékna Kristus, datang sanggeus amanat tarompet ngeunaan Islam. Dua léngkah anu kahiji tina waymark tarompet, nya éta naékna jeung pangadilan, ditipikeun ku Litch, anu dua léngkahna sorangan ditipikeun ku hudang rohani jeung réformasi dua léngkahna raja Yosia. Dina Ulangan parentahna nyaéta supaya hudang tuluy indit asup ka Tanah Perjangjian, sarta pangangkatan panji dina hukum Minggu téh nyaéta jangji anu sarua pisan.

Ahab marentah salila dua puluh dua taun; ku kituna anjeunna marentah dina mangsa nalika Kaallahan dihijikeun jeung kamanusaan, nyaéta mangsa tilu puluh poé anu miheulaan amanat tarompét. Ahab téh Trump, anu dina mangsa anu pohara caket bakal nikah ka Isebel. Dina mangsa Trump, ngan Elia anu ngabogaan amanat hujan. Kanyataan ieu téh dasar pisan, sabab gerakan saratus opat puluh opat rébu téh nyaéta gerakan metodologi garis kana garis; jeung metodologi éta dumasar kana bebeneran dasar yén gerakan reformasi saratus opat puluh opat rébu geus ditipikeun ku unggal gerakan reformasi dina sajarah suci. Dina unggal gerakan éta, para pamimpin jadi bagian tina prosés pangwujudan ujian. Unggal waktu.

Ahab teh raja katujuh ti Jeroboam, sarta ku urang geus sababaraha kali dipidangkeun kumaha Ahab ngalambangkeun kaayaan dina mangsa krisis hukum Minggu. Geus dipidangkeun kumaha garéja Masehi Advent Poé Katujuh Laodikea ngawangun deui Yerikho dina taun 1863, nu ngorbankeun putra pangkolotna jeung pangbungsuna kulawarga White, sarta jadi pralambang Yerikho dina mangsa hukum Minggu. Taun 1863 ngalambangkeun hukum Minggu.

Petikan éta pinuh ku perlambang anu nandaan mangsa éta minangka pamaséan segel pikeun saratus opat puluh opat rébu, sarta dina jangka waktu éta nampik pamahaman Miller ngeunaan hiji

bebeneran anu diteundeun dina méja Habakuk taun 1843 mangrupa pabangkangan anu dasariah, anu ngawengku ogé ngaremeheun utusan pilihan Allah ku alesan anu sarua jeung para pangrebél Korah sarta para pangrebél taun 1888, anu ngaku yén sakumna jamaah téh suci.

Urang ayeuna aya dina ujian Bait Suci nalika jandéla-jandéla sawarga dibuka bareng jeung hiji panto dispensasional. Panto dispensasional éta nandaan peralihan pikeun para imam ti Laodicea ka para imam Filadelfia. Éta nandaan pamisahan antara permata-permata palsu jeung nu sajati dina impian Miller. Jandéla-jandéla éta nandakeun kutuk atawa berkah. Maleakhi tilu ngadadasarkeun ujian éta kana balik deui. Impian Miller nekenkeun pamulihan boh kapangimaman boh pekabaran. Wahyu salapan welas ngaidéntifikasi balatentara PANGERAN anu dihudangkeun nalika hiji ramalan ngeunaan pekabaran tarompet Islam digenepan.

Ujian anu miheulaan ujian lakmus tina talatah tarompet nyaéta ujian anu kadua, nyaéta ujian Bait Allah. Impian Miller ngahasilkeun hiji panggandaan, anu salawasna pakait jeung ujian anu kadua, sabab impian Miller ngagunakeun permata boh minangka talatah boh minangka para utusan. Ujian Bait Allah ngalibetkeun nerapkeun métodologi garis kana garis tina hujan panungtungan. Ieu nungtut supaya para imam ningali Bait Allah dina rupa-rupa garis nubuat sangkan tiasa nyaluyukeun talatah-talatah éta. Peti anu leuwih gedé milik lalaki panyapu kokotor téh nyaéta Bait Allah tina saratus opat puluh opat rébu, sarta gudang Malakhi téh hal anu sarua. Inti tina parabot Bait Allah nyaéta peti perjangjian, anu terus dipandang ku para kerub nu ngalindungan éta, ku kituna nekenkeun puseur perhatian sakumna mahluk suci. Jalma-jalma suci dina sajarah ieu kudu nengetan ka Bait Allah sarta neuleuman peti perjangjian.

Bait Allah pikeun saratus opat puluh opat rébu jadi jejer dina Imamat dua puluh tilu, sarta éta nampilkeun hiji runtuyan sajarah anu geus kacumponan dina mangsa Kristus ku naon anu ku Sadérék White disebut “mangsa Pentakosta.” Ti mimiti kabangkitan nepi ka Pentakosta, atawa ti 31 Désémber 2023 nepi ka hukum Minggu, garis nubuat dina Imamat dua puluh tilu ngawakilan bait Allah pikeun saratus opat puluh opat rébu. Sajarah éta dimimitian ku hiji pananda jalan anu ngamuat tilu léngkah, tuluy dituturkeun ku lima poé, sarta dipungkas ku hiji pananda jalan anu ngamuat tilu léngkah, tuluy dituturkeun ku lima poé. Di tengah sajarah alfa jeung omega aya tilu puluh poé pikeun ngameterai para imam. Sakabéh garis éta dimimitian ku Sabat poé katujuh sarta dipungkas ku Sabat taun katujuh. Dina tingkat ieu bait Allah pikeun saratus opat puluh opat rébu téh nyaéta bahtera anu bakal mawa 8 jiwa ka bumi anu dijadikeun anyar, sarta éta ogé Bahtera Perjangjian anu dipayungan ku dua malaikat, sakumaha dua Sabat mapayungi bait imam-imam pikeun saratus opat puluh opat rébu anu diwakilan ku mangsa Pentakosta.

Imamat dina Lewi dua puluh tilu nyaritakeun perkara kapendetaan saratus opat puluh opat rebu dina mangsa panyataan ahir usum Pentakosta anu dimimitian dina waktos gugahna Kristus sarta diteruskeun nepi ka lima puluh poé saterusna dina Poé Pentakosta. Usum Pentakosta diteguhkeun nalika dua puluh dua ayat anu kahiji dina Lewi dua puluh tilu disaluyukeun jeung dua puluh dua ayat anu pamungkas. Impian William Miller nandakeun yén permata-permata tina firman Allah téh boh pesenana boh para utusanna.

“Kuring geus meunang kasempetan-kasempetan anu mulya pikeun ngahontal hiji pangalaman. Kuring geus miboga pangalaman dina amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Malaikat-malaikat éta digambarkeun ngapung di tengah langit, ngawawarkeun ka dunya hiji amanat panggeuing, anu boga pangaruh langsung ka jalma-jalma anu hirup dina poé-poé panungtung sajarah ieu bumi. Teu aya saurang ogé anu ngadéngé sora malaikat-malaikat ieu, sabab maranéhna téh lambang pikeun ngagambarkeun umat Allah anu digawé sajalan jeung jagat sawarga. Lalaki jeung awéwé, anu dipaparin cahaya ku Roh Allah, sarta disucikeun ku kayaktian, ngawawarkeun éta tilu amanat nurutkeun runtuyanana.” *Life Sketches*, 429.

Para malaikat téh lambang umat Allah anu ngumumkeun amanat anu dilambangkeun ku éta malaikat.

“Wanci geus pondok. Warta malaikat kahiji, kadua, jeung katilu téh nya éta warta-warta anu kudu dipasihkeun ka dunya. Urang henteu ngadéngé sacara harfiah sora tilu malaikat éta, nanging malaikat-malaikat dina Kitab Wahyu ngalambangkeun hiji umat anu baris aya di bumi sarta ngembarkeun ieu warta-warta.

“Yohanes ningali ‘Malaikat séjén turun ti sawarga, miboga kakawasaan anu gedé; sarta sakumna bumi jadi caang ku kamulyaanana.’ Wahyu 18:1. Éta pagawéan téh sora umat Allah anu ngawawarkeun hiji talatah pangéling ka dunya.” *The 1888 Materials*, 926.

Malaikat ngalambangkeun umat anu nganteurkeun pesen-pesen anu dilambangkeun ku para malaikat éta. William Miller sacara nubuat dilambangkeun dina rupa-rupa panerapan. Salah sahiji panerapan éta nyaéta yén Miller dilambangkeun ku nubuat waktu anu kahiji jeung anu panungtung anu anjeunna dipingpin pikeun diwartakeun. Tujuh kali, atawa 2.520 taun, anu béak dina 1798, nyaéta papanggihan alpha-na Miller, sarta panyucian tempat suci dina ahir 2.300 sore jeung isuk dina 22 Oktober 1844 nyaéta papanggihan omega-na Miller. Sajarah Millerite dilambangkeun ti 1798 nepi ka 1844, sarta sanajan éta téh sajarah malaikat kahiji jeung kadua, éta disebut ku ngaran utusan tina sajarah éta. Sajarah Millerite nétélakeun yén Miller téh “sora” anu ngawawarkeun amanat malaikat kahiji jeung kadua, sarta malaikat kahiji ngumumkeun mimiti pangadilan dina 22 Oktober 1844, jeung malaikat kahiji sumping dina waktu ahir dina 1798, dina panutupan paburencayna “tujuh kali” karajaan Israil. Miller téh hiji lambang boh pikeun nubuat 2.520 taun boh pikeun nubuat 2.300 taun.

Patokan kahiji taun 1798 ngembarkeun yén pangadilan baris dimimitian nalika 2.300 taun réngsé dina 22 Oktober 1844. Tuluy Gusti muka cahya ngeunaan Sabat poé katujuh, jeung éta téh maksud-Na pikeun ngaréngsékeun padamelan éta, ku sabab kitu Anjeunna nyobaan muka cahya anu leuwih jero deui ngeunaan tujuh kali dina taun 1856, tapi anu kanyataanana nembongan téh pemberontakan, lain iman. Tujuh kali téh mangrupa alfa tina sajarah Millerite, sedengkeun 2.300 téh omega-na.

Tujuh kali dilambangkeun ku Sabat taun katujuh, jeung 2.300 dilambangkeun ku Sabat poé katujuh. Sajarah Millerite dilambangkeun ku 1798 jeung 1844, sarta 1798 ngalambangkeun tujuh kali jeung 1844 ngalambangkeun 2.300 taun. Dua Sabat éta jadi panahan buku pikeun sajarah anu dilambangkeun dina Imamat dua puluh tilu. Dua Sabat éta ngalambangkeun dua pesen, anu

ngajadikeun hiji pesen. Dua pesen éta ngalambangkeun kaum Millerite, sabab jalma-jalma anu ngawawarkeun pesen-pesen éta ngalambangkeun malaikat-malaikat anu nyimbolkeun pesen éta. Dina 1798 malaikat kahiji sumping, jeung dina 1844 malaikat katilu sumping.

Leviticus dua puluh tilu ngandung tujuh pésta jeung tujuh rapat suci, sanajan henteu unggal pésta mangrupa rapat suci, kitu deui sabalikna. Sakabéh pésta lumangsung antara rapat suci anu kahiji jeung anu pamungkas, nyaéta Sabat poé katujuh dina awalna jeung Sabat taun katujuh dina ahirna. Sajarah pésta-pésta éta dikapit ku dua Sabat anu ngawakilan William Miller jeung kaum Millerite.

Nalika dua puluh dua ayat nu kahiji jeung dua puluh dua ayat nu panungtung di hijikeun dina Imamat dua puluh tilu, mangsa Pentakosta téh diidentifikasi. Struktur nu diadegkeun ku ngahijikeun éta jajar-jajar téh leres-leres ilahi. Mangsa Pentakosta dina éta struktur écés ngagambarkeun tilu léngkah tina tilu malaikat. Éta nyangking tandatangan “Kaleresan.” Éta nyangking tandatangan Alfa jeung Omega. Éta nyangking tandatangan Palmoni. Éta nungtun saurang murid ka inti pisan tina Rohangan Nu Maha Suci. Éta ngidentifikasi Bait Allah milik saratus opat puluh opat rébu. Éta manjang nepi ka bumi nu dijadikeun anyar.

Kaleresan ieu tina Imamat dua puluh tilu ayeuna keur dibuka segelna dina patalina jeung ujian Bait Suci anu miheulaan ujian litmus jeung ujian katilu. Malaikat katilu sumping dina taun 1844, tuluy deui dina 9/11, sarta tuluy deui dina 2023. Nalika malaikat katilu sumping dina taun 1844, jalma-jalma satia kudu ku iman nuturkeun Kristus asup ka Tempat Nu Maha Suci. Imamat dua puluh tilu téh nyaéta jalan asup ka Tempat Nu Maha Suci sarta ngawakilan salah sahiji unsur tina ujian Bait Suci. Yohanes diparéntahkeun pikeun ngukur Bait Suci, kitu deui para panyembah anu aya di jerona.

Peti Miller teh bait suci jeung permata-permatana teh anu nyembah di jerona. Gudang perbendaharaan Malachi teh bait suci jeung perpuluhanana teh anu nyembah di jerona. Usum Pentakosta, sakumaha digambarkeun dina panerapan “garis demi garis” tina Imamat dua puluh tilu, ngagambarkeun bait suci ti saratus opat puluh opat rébu. Leuwih langsung deui, eta ngagambarkeun peti perjangjian, jeung kerub-kerub panutupna nu ningali kana Sapuluh Parentah, iteuk Harun nu nguncup, jeung kendi emas nu eusina manna.

Kerub-kerub anu nutupan téh malaikat, sarta malaikat ngawakilan hiji amanat jeung nu mawa amanatna. Amanat anu jadi amanat alfa dina Imamat dua puluh tilu nyaéta Sabat poé katujuh, sarta amanat omega nyaéta Sabat taun katujuh. Duanana téh amanat, sarta duanana ogé mangrupa amanat alfa jeung omega William Miller jeung kaum Millerit, kalayan kacumponan “tujuh kali,” dina taun 1798, minangka lambang Sabat taun katujuh, sarta dina taun 1844, Allah mingpin umat-Na asup ka Tempat Nu Maha Suci, tempat maranéhna manggihan Sabat poé katujuh. Dua Sabat éta nyaéta pasamoan-pasamoan suci anu kahiji jeung anu panungtung dina Imamat dua puluh tilu, sarta usum Pentekosta ditempatkeun di antara duanana, sakumaha tabut ditempatkeun di antara dua kerub anu nutupan.

Bait Allah kudu diukur, sarta éta ngawengku ninggalkeun palataran luar anu dipasrahkeun ka bangsa-bangsa kapidir. Dina mangsa hukum Minggu, pangadilan pikeun kulawarga Allah réngsé, sarta pangadilan pikeun bangsa-bangsa kapidir dimimitian. Mangsa bangsa-bangsa kapidir réngsé dina

taun 1798, dina ahir 1.260 taun, sarta dina ahir tilu satengah poé, (lambang tina 1.260) Yohanes diparéntahkeun ninggalkeun palataran luar.

Sarta dipaparinkeun ka sim kuring hiji awi ukur sarupa iteuk; tuluy malaikat éta ngadeg bari ngadawuh, “Geura hudang, terus ukurlah Bait Allah, mezbah, jeung jalma-jalma anu nyembah di jerona. Tapi pelataran anu aya di luar Bait éta kudu dipiceun, ulah diukur; sabab éta geus dipasrahkeun ka bangsa-bangsa kapid, sarta kota suci bakal diinjak-injak ku maranéhna salila opat puluh dua bulan.” Wahyu 11:1, 2.

Palataran kudu diantep, sabab éta geus dipasrahkeun ka bangsa-bangsa kapid, anu nginjeum-nginjeum éta ku suku maranéhna salila tilu satengah poé, atawa opat puluh dua bulan.

Jeung maranéhna bakal gugur ku seukeutna pedang, sarta bakal dibawa ka pangbuangan ka sakabéh bangsa; jeung Yerusalem bakal diinjak-injak ku bangsa-bangsa kapid, nepi ka mangsa bangsa-bangsa kapid téh kaeusi. Lukas 21:24.

Mangsa bangsa-bangsa kapid parantos kacumponan dina taun 1798, nalika kitab Daniel dibuka segelna.

“Di Bait Allah di Yerusalem aya hiji témbok handap anu misahkeun palataran luar ti sakabéh bagian séjén wangunan suci éta. Dina témbok ieu aya tulisan-tulisan dina rupa-rupa basa, anu nyatakeun yén iwal urang Yahudi, teu aya anu diidinan ngaliwatan wates ieu. Lamun aya saurang kapid wani asup ka jero bagian jero éta, manéhna bakal ngahinakeun Bait Allah, sarta kudu nanggung hukuman ku nyawana. Tapi Yesus, anu jadi asal Bait Allah jeung palayananana, narik bangsa-bangsa kapid ka Anjeunna ku talian rasa simpati kamanusaan, sedengkeun kurnia-Na anu ilahi mawa ka maranéhna kasalametan anu ditampik ku urang Yahudi.” The Desire of Ages, 194.

31 Désémber 2023 mungkas tilu satengah poé nubuat ti kuciwa tanggal 18 Juli 2020. Tilu satengah taun éta nandakeun yén hiji amanat nubuat bakal tuluy dibuka segelna, sarta mangsa bangsa-bangsa kapid geus kaeusi, tuluy eureun tina ngukur bait suci jeung jalma-jalma anu nyembah di jerona. Dina hukum Minggu, anu dina usum Péntakosta nya éta Poé Péntakosta, pangadilan ngalih ka bangsa-bangsa kapid. Nalika urang eureun tina mangsa bangsa-bangsa kapid dina waktu ngukur bait suci tina saratus opat puluh opat rébu, urang manggihan yén 31 Désémber 2023 nepi ka hukum Minggu éta nya éta bait suci.

Kasaksian Bait Allah nyaéta yén éta diadegkeun dina dua léngkah; kahiji pondasi, tuluy Bait Allah dianggep geus réngsé nalika batu pondasi anu kungsi dipiceun, kalayan ajaib jadi batu poko juru. Pondasi diteundeun nalika Israél baheula kaluar ti Babul dina sajarah dekrit kahiji, sarta Bait Allah diréngsékeun dina sajarah dekrit kadua, tapi saméméh dekrit katilu. Ujian pondasi lumangsung dina taun 2024 sarta ayeuna urang aya dina ujian Bait Allah. Ujian Bait Allah éta réngsé dina ujian katilu jeung ujian lakmus, sarta ujian Bait Allah nungtut umat Allah pikeun ngukur Bait Allah.

Bait Allah dina Imamat dua puluh tilu ditegakkan ti tanggal 31 Désémber 2023 nepi ka hukum Minggu, sarta di jero éta sajarah nubuat digambarkeun tilu ujian anu salawasna lumangsung nalika hiji nubuat dibuka segelna. Nu panungtungan tina tilu éta nyaéta ujian lakmus, anu digambarkeun

ku pasamoan kémah di Exeter. Dina éta pasamoan, anjeun boh ngilu pasamoan-pasamoan di kémah tempat Elder Snow dua kali nampilkeun pesenna ngeunaan Seruan Tengah Peuting anu sajati, atawa anjeun ngilu pasamoan-pasamoan anu émosional jeung teu saimbang di kémah Watertown. Nalika pasamoan-pasamoan éta réngsé, pesen Seruan Tengah Peuting anu sajati nyebar kawas gelombang pasang. Exeter téh ujian lakmus, sarta ujian lakmus ngagambarkeun pamaségelan.

Pasamoan kémping di Exeter dipalangerankeun ku asupna Kristus kalayan kameunangan ka Yerusalem, sarta Lasarus mingpin kalde anu ditumpakan ku Yesus. Pupusna Lasarus nyaéta kuciwa tanggal 18 Juli 2020, tapi anjeunna ogé mujijat puncak Kristus jeung “segel” kaallahan-Na.

“Lamun Kristus aya di kamar nu gering éta, Lasarus moal nepi ka maot; sabab Sétan moal boga kakawasaan naon-naon ka maranéhna. Maot moal bisa ngarahkeun panahna ka Lasarus dina payuneun Sang Panyipta Kahirupan. Ku sabab éta Kristus tetep ngajauhan. Mantenna ngantep musuh ngalaksanakeun kakawasaanana, supaya Mantenna bisa ngusir anjeunna deui minangka musuh anu geus dikalahkeun. Mantenna ngidinan Lasarus asup ka handapeun kakawasaan maot; sarta sadulur awéwé nu keur nandangan sangsara éta ningali dulurna diteundeun dina kubur. Kristus terang yén waktu maranéhna neuteup raray dulurna anu geus maot, iman maranéhna ka Panebusna bakal kacida diuji. Tapi Mantenna terang yén ku sabab perjuangan anu ayeuna keur maranéhna lalaran, iman maranéhna bakal ngagurilap kalawan kakawasaan anu jauh leuwih agung. Mantenna nanggung unggal nyeri kasedihan anu maranéhna karasa. Mantenna henteu nyaah ka maranéhna leuwih saeutik lantaran Mantenna cicing heula; tapi Mantenna terang yén pikeun maranéhna, pikeun Lasarus, pikeun diri-Na sorangan, jeung pikeun murid-murid-Na, hiji kameunangan kudu dihontal.”

“‘Ku sabab maranéh,’ ‘sangkan maranéh percaya.’ Ka sakumna anu keur ngulinkeun leungeun pikeun ngaraoskeun panangan pamingpin Allah, waktu kapeurih hate anu panggedéna téh nya éta mangsa nalika pitulung ilahi pangdeukeutna. Maranéhna bakal ningali deui ka tukang kalayan rasa sukur kana bagian jalan maranéhna anu pangpoékna. ‘Gusti terang kumaha ngabébaskeun jalma-jalma saleh,’ 2 Peter 2:9. Tina unggal godaan jeung unggal pancobaan Anjeunna bakal ngaluarkeun maranéhna kalayan iman anu leuwih pageuh jeung pangalaman anu leuwih beunghar.

“Dina nunda datang ka Lasarus, Kristus miboga maksud welas asih ka maranéhanana anu can narima Anjeunna. Anjeunna cicing heula, supaya ku ngahudangkeun Lasarus tina maot Anjeunna tiasa méré deui hiji bukti ka umat-Na anu teuas beuheung sarta teu percaya yén saéstuna Anjeunna téh ‘hudangna deui, jeung kahirupan.’ Anjeunna teu tega miceun sakabéh pangharepan pikeun éta umat, domba-domba anu malarat tur ngumbara ti kulawarga Israil. Haté-Na remuk ku lantaran teu daékna maranéhna tobat. Dina welas asih-Na Anjeunna nangtukeun pikeun méré ka maranéhna hiji bukti deui yén Anjeunna téh Nu Mulangkeun, hiji-hijina Pribadi anu sanggup mawa kahirupan jeung kalanggengan kana caang. Ieu kudu jadi hiji bukti anu para imam moal bisa salah napsirkeun. Ieu sababna Anjeunna nunda indit ka Bétania. Mujijat pangluhurna ieu, nyaéta ngahudangkeun Lasarus, kudu nempatkeun cap Allah kana pagawéan-Na jeung kana pangakuan-Na kana kaallahan.” The Desire of Ages, 528, 529.

Asupna anu pinuh kamulyaan téh dimimitian ku ngaleupaskeun hiji kalde pikeun ditumpakan ku Kristus.

Jeung waktu maranéhna geus deukeut ka Yerusalem, sarta geus nepi ka Betfagé, ka Gunung Zaitun, tuluy Isa ngutus dua murid, saur-Na ka maranéhna, “Arindit ka lembur anu aya di hareupeun aranjeun, sarta geura aranjeun bakal manggihan hiji kalde bikang keur katali, jeung anakna aya babarengan jeung manéhna; leupaskeun éta, tuluy bawa ka Kami. Jeung lamun aya anu nyarita naon waé ka aranjeun, aranjeun kudu ngawaler, ‘Gusti ngabutuhkeun éta’; sarta harita kénéh manéhna bakal ngidinan éta dibawa.” Ieu sakabéhna lumangsung supaya tergenap naon anu geus diucapkeun ku nabi, anu nyebutkeun, “Bejakeun ka putri Sion, Tingal, Raja anjeun sumping ka anjeun, lemah lembut, sarta nunggang kalde, jeung anak kalde, anak tina kalde bikang.” Jeung murid-murid éta arindit, sarta ngalakonan sakumaha anu diparéntahkeun ku Isa ka maranéhna. Mateus 21:1–6.

Amanat Ceurik Tengah Peuting ngahiji jeung amanat malaikat kadua anu geus sumping dina kuciwa kahiji. Dina jaman Kristus, kuciwa éta nya éta pupusna Lasarus, sarta pikeun kaum Millerit, éta nya éta ramalan taun 1843 anu henteu kajadian, anu datang dina 19 April 1844. Duanana kuciwa éta ngawakilan 18 Juli 2020.

Dina usum Pentakosta anu digambarkeun ku Imamat dua puluh tilu, ujian litmus dilambangkeun ku tanda-jalan tilu-rangkep tina pesta tarompét, kenaikan Kristus, jeung Poé Pangbébasan Dosa. Tilu léngkah éta ngagambarkeun ujian litmus dina patalina jeung dua ujian kahiji, nya éta pondasi jeung Bait Allah. Tilu léngkah éta datang lima poé saméméh hukum Minggu dina Pentakosta sarta ngagambarkeun diangkatna saratus opat puluh opat rébu minangka panji. Lamun maranéhna lulus dina ujian litmus éta, maranéhna diangkat; lamun henteu, maranéhna ditiup kaluar tina jandéla-jandéla dina impian Miller.

Léngkah katilu tina panyegelan nyaéta Poé Pangnyalahan, sarta éta ngalambangkeun mupusna dosa. Léngkah kadua nyaéta ngangkat kurban urang Lewi nurutkeun Maleakhi, sarta léngkah kahiji nyaéta amanat tarompét. Ti saprak taun 1844, umat manusa geus hirup dina sajarah ditiupna tarompét katujuh. Amanat lahiriah tarompét katujuh nyaéta amanat tina cilaka katilu Islam, sarta amanat batiniah tarompét katujuh nyaéta padamelan Kristus dina ngahijikeun Kadewaanna jeung kamanusaan saratus opat puluh opat rébu.

Urang baris nuluykeun dina artikel salajengna.

Dina tulisan para nabi kagambarkeun rupa-rupa kajadian anu, sanajan geus kolot pisan ku umur, tetep nembongan ka urang dina kaségaran jeung kakawasaan wahyu-wahyu anyar. Ku iman urang ngartos yén catetan ngeunaan cara Allah ngayakeun hubungan-Na jeung umat-Na dina mangsa baheula geus diacara supaya urang bisa nyurahan palajaran-pelajaran anu dipikahayang ku Allah pikeun diajarkeun ka urang ngaliwatan pangalaman-pangalaman jaman kiwari.

“Urang anu hirup dina mangsa anu teu kurang pentingna batan mangsa saméméh datangna Kristus anu kadua, kudu kacida ati-atina sangkan ulah nyieun kasalahan anu sarupa jeung kasalahan anu dilakukeun ku urang Yahudi anu hirup dina jaman datangna Kristus anu kahiji.

“Saperti para pamingpin urang Yahudi, anu laun-laun nyusun hiji sistem ibadah anu resmi, nu di jerna pentingna perkara-perkara anu henteu hakiki kacida diagiungkeunana, kitu deui ayeuna sawatara jalma aya dina bahaya nepi ka teu malire deui kana bebeneran-bebeneran anu penting anu lumaku pikeun ieu generasi, sarta malah neangan hal-hal anu anyar, anéh, jeung matak ngentran.”

“Perlu aya ngariksa tur miara prinsip-prinsip anu luhur. Jalma-jalma anu neangan sarta ngajuarakeun gagasan-gagasan khayal kudu diajar heula naon ari bebeneran saméméh maranéhna nyobian ngajar batur. Téori-téori jeung anggapan-anggapan jieunan manusa henteu pantes ditéangan atawa ditarima minangka bebeneran.

“Aya loba anu satia pageuh kana prinsip, tegesna lir baja, jeung maranéhna baris dipitulungan sarta diberkahan; sabab maranéhna keur ceurik di antara serambi jeung altar, bari nyebut, ‘Heman umat-Mu, nun PANGERAN, sarta ulah pasrahkeun pusaka-Mu kana kahinaan.’ Urang kudu ngantepkeun prinsip-prinsip dasar tina amanat malaikat katilu tetep nangtung écés tur béda. Tihang-tihang agung iman urang bakal nahan sagala beurat anu bisa ditumpangkeun kana éta.”

Dina ieu jaman kasalahan, ngalamun beurang, jeung lamunan, urang kudu diajar asas-asas anu pangheulana tina ajaran Kristus. Hayu urang narékahan sangkan bisa nyebutkeun babarengan jeung rasul, ‘Urang henteu nuturkeun carita-carita palsu anu dirancang kalayan licik waktu kami ngabéwarakeun ka maranéh kakuatan jeung kedatangan Gusti urang Yesus Kristus.’ Gusti nyauran urang supaya nuturkeun prinsip-prinsip anu luhur jeung mulya.

“Kayaktian, kayaktian anu hadir ayeuna, nya éta sakabéhna sakumaha anu diwakilan ku firman Allah ngeunaan éta. Gusti miharep umat-Na ngajaga dirina tina sagala hal anu kaleuleuwihi, tina sagala anu condong kana mistisisme. Sing jalma-jalma anu kagoda pikeun nyugemakeun diri dina ajaran-ajaran khayal jeung imajinér ngagali aci nepi ka jero kana tambang-tambang kayaktian sawarga, sarta meunangkeun harta anu hartina hirup langgeng pikeun anu narimana. Dina firman aya kayaktian-kayaktian anu pangajénna. Ieu bakal kapanggih ku jalma-jalma anu nalungtik kalayan kasungguhan; sabab malaikat-malaikat sawarga bakal ngaping panalungtikan éta.

“Nunjuk ka jalma-jalma anu ayeuna keur hirup di bumi, Paulus nyatakeun: ‘Sabab bakal datang waktuna maranéhna moal narima pangajaran anu séhat, tapi nurutkeun kana hawa-nafsu sorangan maranéhna bakal ngumpulkeun guru-guru pikeun dirina, lantaran ceulina hayang ngadéngé perkara-perkara anu matak genah; jeung maranéhna bakal ngajauhkeun ceulina tina bebeneran, tuluy dibalingkeun ka dongéng-dongéng.’”

“Satemenna pentingna, satemenna ngageterkeun jiwa, éta parentah anu dipasihkeun ku Paulus dina waktu manéhna ngaramalkeun ngeunaan jalma-jalma anu moal kuat nahan ajaran anu séhat: ‘Ku sabab kitu sim kuring maréntah ka hidep di payuneun Allah, jeung Gusti Yesus Kristus, anu bakal ngahakiman anu hirup jeung anu paéh dina mangsa datangna-Na jeung karajaan-Na: Wartakeun pangandika; sing salawasna siap dina waktuna, boh di luar waktuna; tegor, hardik, pituah ku sagala kasabaran jeung pangajaran.’”

“Jalma-jalma anu ngahiji jeung Allah leumpang dina cahaya Panonpoé Kabeneran. Maranéhna henteu ngahinakeun Jurusalametna ku ngaruksak jalanna di payuneun Allah. Cahaya sawarga nyorot ka maranéhna. Nalika maranéhna beuki ngadeukeutan kana panungtungan sajarah dunya ieu, pangaweruh maranéhna ngeunaan Kristus, jeung ngeunaan nubuat-nubuat anu patali jeung Anjeunna, beuki nambahan pisan. Maranéhna kacida ajénna anu taya watesna dina paningal Allah; sabab maranéhna aya dina kasatunggalan jeung Putra-Na. Pikeun maranéhna, firman Allah pinuh ku kaéndahan jeung kaluhungan anu ngaleuwihan sagalana. Maranéhna ningali pentingna éta firman. Kaleresan dibuka ka maranéhna. Doktrin inkarnasi dipapaésan ku cahaya lemes anu ngagenclang. Maranéhna ningali yén Kitab Suci téh konci anu muka sagala rusiah sarta ngaréngsékeun sagala kasusah. Jalma-jalma anu teu daék narima cahaya jeung leumpang dina cahaya moal mampu ngartos rusiah kasaléhéan, tapi jalma-jalma anu henteu ragu-ragu pikeun ngangkat salib jeung nuturkeun Yesus, bakal ningali cahaya dina cahaya Allah.” The Southern Watchman, April 4, 1905.